

IMPLEMENTAREA CERINȚELOR DE PRECAUȚIE PRIVIND CLIENTELA ÎN BĂNCILE DIN REPUBLICA MOLDOVA

Seminar: “Implementarea eficientă a cerințelor de precauție privind clientela”

24 – 25 iulie 2008

(Ruslan Grate, șef al Direcției
supraveghere și control bancar, BNM)

Stimate doamne,

Stimați domni!

Pericolul continuu de utilizare a instituțiilor financiare în fenomenul spălării banilor impune cerințe tot mai crescânde față de autorități de a adopta măsuri de prevenire a acestui fenomen, cu atât mai mult că acesta expune sectorul financiar la riscuri aferente corespunderii, siguranței, reputației, inclusiv pe plan internațional a instituțiilor financiare. De asemenea și standardele internaționale în domeniu impun revizuirea periodică și ajustarea legislației naționale având în vedere noile tendințe a utilizării instituțiilor financiare în activități ilegale. În acest sens reglementarea activității instituțiilor financiare și controlul respectării de către acestea a reglementărilor emise, revine organelor cu funcții de supraveghere, din cadrul cărora face parte Banca Națională a Moldovei.

Ținând cont de principiul 18 din „Metodologia principiilor de bază” ale Comitetului Basel, funcția care îi revine Băncii Naționale în prevenirea și combaterea spălării banilor este să determine, dacă băncile au politici, practici și proceduri, inclusiv reguli stricte, cu privire la cunoașterea clientului, promovarea eticii și profesionalismului în sectorul financiar, care previn utilizarea băncilor în mod intenționat sau nu, de către elementele criminale.

În concordanță cu Principiul 18 sunt și prevederile art.10 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, care

stipulează atribuțiile autorităților ce exercită controlul legitimității operațiunilor efectuate de organizațiile financiare.

Având în vedere atribuțiile Băncii Naționale stipulate în Legea menționată precum și în Legea cu privire la Banca Națională a Moldovei și Legea instituțiilor financiare au fost aprobate „Recomandările referitor la elaborarea de către băncile din Republica Moldova a programelor privind prevenirea și combaterea spălării banilor”, care pe parcursul perioadei de până la moment au fost completate și ajustate la cerințele standardelor internaționale și naționale.

Obiectivul acestor recomandări este de a îndruma băncile autorizate la elaborarea programelor proprii privind prevenirea și combaterea spălării banilor, în vederea abilitării băncilor de a atrage mijloace legitime de la clienți legitimi, având ca scop evitarea riscurilor aferente spălării banilor și anume riscurile de imagine, operaționale și legale.

De asemenea, în conformitate cu prezentele recomandări, băncile autorizate elaborează programe proprii privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, le adaptează la activitatea lor financiară și la riscul implicat, totodată ținând cont de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, documentelor Comitetului Basel și a Grupului Operativ de Investigații Financiare (FATF), practica general acceptată în acest domeniu.

Astfel s-au instituit cerințe minime pentru instituțiile financiare, inclusiv față de structura programelor interne ale acestora care conțin așa compartimente ca obiective, autoritate, responsabilități și obligațiuni, reguli "cunoaște-ți clientul", controalele, responsabilitățile auditului, cerințe privind selectarea angajaților, instruire, cerințe de raportare. În cadrul măsurilor de precauție privind clientela băncile nu doar trebuie să stabilească și să identifice clienții săi, dar și să

monitorizeze fluxurile pe conturi pentru a determina acele tranzacții care nu se conformează cu tranzacțiile normale sau preconizate de a fi efectuate pentru acel client sau tip de cont. Intensitatea măsurilor de precauție în afara acestor elemente esențiale trebuie să fie determinată în funcție de gradul de risc asociat clientului sau tranzacției.

Pentru asigurarea bunei funcționări și minimizării riscurilor activității financiare, având ca scop împiedicarea elementelor criminale să folosească produsele și serviciile bancare pentru spălarea fondurilor provenite din activități criminale, în conformitate cu recomandările internaționale și naționale aprobate, băncile au elaborat politici și proceduri de acceptare a clientului.

Fiecare instituție elaborează politicile sale de acceptare a clienților ținând cont de profilul de activitate al instituției, complexitatea operațiunilor desfășurate, riscurile implicate, nivelul de reglementare, apartenența sau nu la un grup financiar, alte criterii. Politicile sunt elaborate aplicând o abordare bazată pe risc pentru evaluarea clienților, astfel ținând cont de indicatorii de risc pe care fiecare client îl impune instituției. Prin urmare acestea prevăd că clienții cu un risc mai mare se examinează sub un șir de aspecte cum ar fi experiența clienților, țara de origine, poziția socială, conturile legate, activitățile de afacere, regiunea de desfășurare a activității sau alți indicatori de risc. Astfel, procedurile de acceptare a clienților includ mai multe etape în dependență de nivelul de risc al clienților și concomitent punându-se accent pe clienții cu un venit înalt a căror sursă este neclară. Este de menționat că deciziile de începere a relațiilor de afaceri cu clienții care impun un grad de risc înalt instituției, sunt exclusiv luate la nivelul conducerii băncii.

Întru respectarea legislației în domeniul contracarării spălării banilor și finanțării terorismului băncile au elaborat politici și proceduri cu privire la identificarea clienților și a beneficiarului efectiv. Acestea prevăd atât colectarea

informației aferentă clientului, tranzacțiilor acestora, cât și instrumente adecvate pentru verificarea acesteia. Până când identitatea clientului nu este verificată, băncile nu sunt în drept să stabilească o relație de afacere, sau să efectueze careva tranzacții ocazionale sau electronice, care depășesc limitele stabilite în Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, indiferent de faptul că tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni.

Astfel băncile obțin informație necesară pentru identificarea adecvată a fiecărui client persoană fizică și anume: numele, prenumele, patronimicul, după caz; adresa de domiciliu și/sau reședință; data și locul nașterii; cetățenia; ocupația, poziția publică deținută și/sau numele celui care îl angajează; numărul de identificare sau alți indici unici conținuți într-un act de identitate neexpirat (pașaport, buletin de identitate, permisul de ședere eliberat de autoritățile împuternicite ale Republicii Moldova, alte acte de identitate); tipul contului, scopul și natura relației cu instituția financiară; semnătura; numărul de telefon, fax și adresa e-mail (în cazul în care există).

Această informație primită de către bănci este verificată prin următoarele modalități: confirmarea datei de naștere se face prin certificatul de naștere, pașaport, buletin de identitate, permisul de ședere eliberat de autoritățile împuternicite ale Republicii Moldova, etc.; confirmarea adresei de reședință în cazul în care nu corespunde cu domiciliul prin solicitarea facturilor privind serviciile comunale, actelor privind calcularea, plata impozitelor, informația de la autorități publice sau de la alte persoane abilitate, etc.; contactarea clientului prin telefon, fax sau e-mail pentru confirmarea informației prezentate după deschiderea contului; confirmarea validității documentelor de identitate se verifică fie prin certificatele persoanelor autorizate sau registrele de stat și private.

O atenție deosebită băncile atrag asupra clienților băncii ai căror activitate presupune un risc sporit și acestea efectuează măsuri suplimentare în vederea verificării sursei de venit, angajării persoanei date sau poziției publice pe care o deține în caz de necesitate.

În același timp băncile obțin informație necesară pentru identificarea adecvată a clienților persoane juridice și care se referă la denumirea clientului; sediul și/sau adresa unde sunt desfășurate operațiunile de afaceri; telefonul de contact și numărul de fax; numărul de identificare de stat (codul fiscal); documentele de constituire cu modificările și completările ulterioare; extrasul din Registrul de stat emis de către organul competent de a înregistra persoanele juridice și de a ține evidența acestora; informația privind persoanele care sunt autorizate de către conducătorul persoanei juridice să opereze cu contul; natura și scopul afacerii și legitimitatea ei.

Verificarea acestei informații se efectuează prin revizuirea ultimelor rapoarte financiare și a conturilor; efectuarea unei analize pentru a vedea dacă clientul nu a fost sau nu este în proces de insolvență sau lichidare; consultarea registrelor de stat sau bazelor de date private.

Băncile atrag atenție persoanei împuternicite în numele clientului să deschidă cont sau să efectueze tranzacții și efectuează identificarea corespunzător politicilor elaborate.

De asemenea, băncile identifică beneficiarul efectiv al clientului și întreprind măsuri rezonabile pentru verificarea identității acestuia, utilizând informația relevantă sau datele obținute din surse sigure. O atenție deosebită se acordă clienților nerezidenți, precum și clienților sau beneficiarilor efectivi care primesc fonduri din străinătate. Conform legislației actuale în domeniul combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, băncile i-au măsuri rezonabile pentru înțelegerea

caracterului proprietății și mecanismului de control asupra persoanei juridice, la fel verifică identitatea beneficiarilor efectivi.

Astfel, întru respectarea normelor în vigoare băncile identifică beneficiarul efectiv utilizând aceleași proceduri de identificare descrise mai sus pentru persoane fizice.

Pentru persoanele fizice se întreprind măsuri pentru determinarea participării acesteia sau a altei persoane în numele acesteia la gestiunea contului și în cazul apariției îndoielilor, banca determină în ce calitate și în numele cui acționează deținătorul contului. Iar în cazul persoanelor juridice băncile determină caracterul proprietății și mecanismul de control asupra persoanei juridice și utilizează măsuri rezonabile pentru verificarea identității beneficiarilor efectivi prin constatarea persoanelor fizice care dețin poziții de control, a persoanelor fizice care elaborează politica persoanei juridice și a persoanelor fizice care controlează această persoană în baza documentelor de constituire, extrasului din Registrul de stat și alte documente.

Este de menționat faptul că în cazul în care clientul sau proprietarul pachetului de control este instituție/întreprindere de stat nu este necesar de a identifica și de a verifica identitatea acționarilor acesteia.

În conformitate cu legislația în vigoare instituțiile financiare din RM urmează să aplice măsuri specifice de identificare a clienților în cazul în care cerințele generale de identificare, menționate mai sus, nu asigură identificarea deplină a lor ca urmare a naturii operațiunilor în care sunt implicați sau altor circumstanțe obiective.

Astfel, instituțiile financiare urmează să aplice măsuri specifice de identificare a clienților în cazul următoarelor servicii/operațiunile prestate:

– deservirea **conturile de “trust nominalizate” și “fiduciare”** – care reprezintă o modalitate pentru a proteja confidențialitatea clienților legitimi și care pot fi utilizate de-facto pentru a evita procedurile de identificare a clienților.

Respectiv, băncile urmează:

- să înțeleagă adevărata relație – clientul preia numele altei persoane, acționând ca “față”, sau acționând în numele și în interesul acestei persoane;
- să identifice persoana pe numele căreia urmează a fi deschis contul și beneficiarul efectiv în numele căruia acționează persoana;
- să identifice fondatorii “trustului”, inclusiv orice alte persoane care au active depuse în “trust”, orice beneficiar al “trustului”, precum și persoanele cu drept de semnătură;
- să determine detaliile privind natura aranjamentelor de “trust” sau a altor aranjamente.

– deservirea **persoanelor juridice care au emise acțiuni la purtător** – instituțiile financiare urmând să înțeleagă structura societății comerciale, să determine sursa fondurilor și să obțină probe satisfăcătoare privind identitatea beneficiarul efectiv. În acest scop, instituțiile financiare sunt obligate să dispună de proceduri satisfăcătoare pentru a monitoriza identitatea beneficiarilor efectivi ai unor astfel de persoane juridice.

– **afaceri introduse**, care reprezintă o modalitate de simplificare a procedurilor de identificare, bazându-se pe procedurile aplicate de către alte bănci sau inițiatorii afacerii. Efectuând acest lucru, băncile riscă să acorde o încredere excesivă procedurilor de cunoaștere a clienților pe care cred că le-au efectuat inițiatorii afacerii. În cazul în care se bazează pe investigarea efectuată de către un inițiator, chiar cu o imagine bună, aceasta nu înlătură în nici-un caz responsabilitatea finală a băncii care acceptă să-și cunoască clienții și afacerile acestora.

Băncile care utilizează inițiatorii trebuie să determine atent dacă inițiatorii sunt “corecți și adecvați” și exercită controlul necesar în conformitate cu legislația în vigoare, precum și trebuie să utilizeze următoarele criterii pentru a determina dacă e posibil să se bazeze pe un inițiator:

- procedurile de identificare a clienților utilizate de către inițiator trebuie să fie la fel de riguroase ca și cele pe care le-ar fi aplicat banca pentru identificarea clienților;
- banca trebuie să se convingă că sistemele de identificare a clienților aplicate de către inițiatori sunt fiabile;
- banca trebuie să ajungă la un acord cu inițiatorul în sens că se va permite să verifice controlul efectuat de către inițiator la orice etapă;
- toate datele relevante de identificare și cealaltă documentație privind identitatea clientului trebuie să fie imediat prezentate de către inițiator la bancă

Adițional, băncile trebuie să efectueze verificări periodice pentru asigurarea faptului că inițiatorul pe care se bazează, continuă să se conformeze criteriilor prevăzute mai sus.

– deservirea conturilor deschise de către un **intermediar profesionist** – instituțiile financiare sunt obligate să solicite și să obține informațiile și documentele corespunzătoare cu privire la identitatea intermediarului și a persoanelor beneficiare în contul cărora acesta acționează, precum și detalii privind natura împuternicirii lui. Atunci când fondurile deținute de către un intermediar profesionist sunt divizate pe "sub-conturi" care pot fi atribuite fiecărui beneficiar, toți beneficiarii contului deținut de către intermediarul respectiv urmează a fi identificați. Instituțiile financiare au dreptul să accepte deschiderea a astfel de conturi numai cu condiția că sânt capabile să identifice atât intermediarii cât și beneficiarii efectivi ai mijloacelor bănești. În cazul în care intermediarul nu are dreptul să acorde instituțiilor financiare informația necesară privind beneficiarii, acestea nu permit deschiderea contului.

– **operațiunile bancare corespondente** – implică riscul transmiterii mijloacelor bănești rezultate din corupție, fraudă sau altă activitate ilegală în cazul în care instituția financiară nu dispune de proceduri corespunzătoare de monitorizare și acumulare a informație suficiente despre băncile lor corespondente și despre clienții unor astfel de conturi.

Astfel, instituțiile financiare sunt obligate să acumuleze informații suficiente cu privire la:

- sfera de activitate a băncii corespondente,
- managementul băncii corespondente,
- activitățile cele mai importante,
- unde sînt localizate și măsurile de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;
- scopul stabilirii relației de afacere;
- identitatea oricăror părți terțe care utilizează serviciile operațiunilor bancare corespondente;
- din sursele disponibile public reputația instituției și calitatea supravegherii, inclusiv dacă aceasta a constituit subiectul spălării banilor sau investigării de finanțare a terorismului;
- suficiența sistemului de control intern de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului al instituției corespondente.

Băncile pot stabili relații corespondente cu acele bănci străine care sunt eficient supravegheate de către autoritățile relevante. În particular, băncile trebuie să refuze de a începe sau continua afaceri care implică operațiuni bancare corespondente cu o bancă care e incorporată într-o jurisdicție în care nu are o prezență fizică și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat (de exemplu băncile fictive sau cum li se mai spune shell).

Pentru stabilirea relațiilor de corespondență urmează a fi obținută aprobarea organului executiv înainte stabilirii relației și se stabilesc documentar responsabilitățile fiecărei instituții în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Instituția financiară autohtonă se asigură de faptul că instituția corespondentă verifică identitatea clienților săi, dispune de reguli eficiente de acceptare a clienților și de politici “cunoaște-ți clientul”. Până la stabilirea relației corespondente sunt încheiate înțelegeri prin care instituției financiare să i se permită să verifice procedurile pentru cunoașterea clientelei și care să stabilească obligativitatea transmiterii, la solicitare a informațiilor și a altor documente de identificare obținute.

De asemenea, instituțiile financiare urmează să aplice măsuri specifice de identificare și în cazul **persoanelor expuse politic**, care sunt persoane cărora li s-au încredințat funcții publice importante, precum și membrii lor de familie, inclusiv șefii de stat sau guvern, politicieni superiori, guvernarea superioară, oficiali judiciari sau militari și alții.

Este absolut necesar ca banca, în cazul în care preconizează să efectueze operațiuni de afaceri cu o persoană pe care o suspectă a fi persoană expusă politic, să identifice acea persoană, precum și persoanele și companiile care-i sunt clar afiliate.

În acest sens, băncile trebuie să acumuleze informație suficientă din partea unui nou client și să verifice informația disponibilă public, pentru a determina dacă clientul este sau nu o persoană expusă politic. Băncile trebuie să verifice sursa fondurilor înainte de a accepta o persoană expusă politic. Decizia de a deschide un cont pentru o persoană expusă politic trebuie luată la nivelul superior al managementului.

Din ce în ce mai mult băncilor li se solicită să deschidă conturi pentru clienți care nu se prezintă personal pentru interviu – **clienți ne-față-în-față**. Acesta întotdeauna a fost cazul clienților ne-rezidenți, dar numărul acestor cazuri a crescut recent odată cu creșterea operațiunilor bancare poștale, telefonice și electronice. Respectiv, băncile trebuie să aplice proceduri eficiente de identificare a clienților și standarde de monitorizare continuă pentru clienții ne-față-în-față ca și pentru clienții disponibili pentru interviu.

La acceptarea tranzacțiilor cu clienții ne-față-în-față băncile trebuie să aplice proceduri eficiente de identificare a clienților atât pentru clienții ne-față-în-față cât și pentru cei disponibili pentru interviu; și trebuie să fie stabilite măsuri adecvate și specifice privind dispersarea riscului mai înalt.

Exemple de măsuri pentru dispersarea riscului pot fi certificarea documentelor prezentate; primirea documentelor adiționale pentru completarea celor necesare pentru clienții față-în-față; relații independente ale băncii cu clienții; introducerea părților terțe, sau cerința ca prima plată să fie efectuată printr-un cont din numele clientului într-o altă bancă care se supune standardelor similare de monitorizare a clienților.

Monitorizarea continuă este un aspect esențial al procedurilor de cunoaștere eficientă a clienților. Băncile pot controla eficient și minimiza riscul lor numai dacă înțeleg corect activitatea normală și rezonabilă cu conturile bancare ale clienților lor, astfel încât să dispună de mijloace pentru identificarea tranzacțiilor care nu cad sub incidența fluxurilor de pe cont obișnuite. Fără cunoașterea acestor activități, băncile pot eșua în raportarea tranzacțiilor suspecte către autoritățile de resort.

Pentru toate conturile, băncile trebuie să dispună de sisteme pentru detectarea activităților sau subiectelor suspecte sau neobișnuite. Acest lucru poate fi efectuat prin stabilirea limitelor pentru o grupă particulară sau categorie de conturi. O atenție deosebită trebuie acordată tranzacțiilor care depășesc aceste limite.

Anumite tipuri de tranzacții trebuie să atenționeze banca privind existența posibilității ca clientul să efectueze activități neobișnuite sau suspecte. Acestea pot include tranzacții care nu par să aibă un sens economic sau comercial, sau care implică sume mari de bani care nu sunt consistente cu tranzacțiile normale sau așteptate ale clientului. Un venit prea mare pe cont, care este inconsistent cu mărimea soldului, poate indica faptul că fondurile sunt “spălate” prin cont. Exemple privind activitățile suspecte pot fi foarte utile pentru bănci și pot fi incluse ca parte a procedurilor juridictionale de combatere a spălării banilor și se pot referi la:

- procedurile de detectare a operațiunilor ce necesită a fi raportate către organul abilitat;
- monitorizarea clienților care efectuează un volum mare de operațiuni în numerar nespecifice activității clientului. În acest scop banca efectuează investigații privind apartenența clienților la grupul supus monitorizării;
- monitorizarea activităților legate de conturile bancare;
- proceduri interne privind raportarea tranzacțiilor suspecte;
- proceduri privind identificarea și analiza riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului implicate de utilizarea sau aplicarea tehnologiilor informaționale în cadrul produselor și serviciilor bancare oferite de instituția financiară. Toate implementările de noi tehnologii în cadrul produselor și serviciilor bancare e necesar să fie însoțite de o analiză a riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului. Sistemul de control intern aferent proceselor de activitate respective e necesar să conțină măsuri adecvate în scopul tratării riscurilor identificate.

Băncile trebuie să stabilească indicatori cheie pentru conturile cu risc înalt, ținând cont de istoria clientului, așa ca țara de origine și sursa fondurilor, tipul tranzacțiilor implicate și alți factori de risc.

Pentru conturile cu risc înalt băncile trebuie să asigure faptul că dispun de sisteme informaționale manageriale adecvate pentru a acorda managerilor și funcționarilor responsabili de conformare cu informația necesară pentru identificarea, analiza și monitorizarea efectivă a conturilor clienților cu risc înalt. Tipurile rapoartelor care pot fi necesare include rapoartele privind lipsa documentației necesare la deschiderea conturilor, tranzacțiile neobișnuite efectuate printr-un cont al clientului și agregarea tuturor relațiilor clientului cu banca.

De asemenea managementul superior responsabil pentru operațiunile bancare private trebuie să cunoască circumstanțele personale ale clienților băncii cu risc înalt și să fie atent la sursele de informație a părților terțe. Tranzacțiile semnificative ale acestor clienți trebuie să fie aprobate de către managementul superior.

În vederea asigurării unei monitorizări continue și eficiente a clienților, băncile au elaborat proceduri privind deținerea și păstrarea informației. Instituțiile financiare au ca scop să asigure ca documentele și informația cu privire la identificarea și verificarea clienților, a beneficiarului efectiv, precum și privind monitorizarea operațiunilor clienților sunt accesibile și disponibile în timp rezonabil, în caz de solicitare, autorităților abilitate.

Procedurile interne ale băncilor care trebuie să includă cel puțin următoarele:

- menținerea unui registru al clienților și al beneficiarului efectiv identificați pentru o perioadă de cel puțin șapte ani din data închiderii conturilor (care va include cel puțin: denumirea clientului; codul fiscal; numărul contului; data deschiderii; data închiderii), iar în cazul tranzacțiilor ocazionale fără utilizarea contului, cel puțin șapte ani după finalizarea tranzacției;
- păstrarea tuturor documentelor primare, a corespondenței de afaceri timp de cel puțin șapte ani după terminarea relațiilor de afaceri sau închiderea contului bancar;

- păstrarea dosarelor privind identificarea și verificarea clienților, a beneficiarului efectiv, precum și privind monitorizarea operațiunilor clienților cel puțin șapte ani după ce au fost închise conturile acestora;
- evidența tuturor tranzacțiilor cel puțin șapte ani după finalizarea acestora;
- stabilirea datelor ce urmează a fi păstrate în dosarul privind identitatea clientului și cu privire la tranzacțiile efectuate;
- arhivarea informației aferentă tranzacțiilor și corespondenței de afaceri din cadrul tuturor sistemelor TI și păstrarea arhivelor în condiții de siguranță și disponibilitate operativă pentru o perioadă de cel puțin șapte ani.

Cu scopul de a contribui la implementarea în practică a cerințelor actelor normative în vigoare Banca Națională a Moldovei desfășoară și **alte activități de supraveghere** îndreptate spre organizarea eficientă a activității de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

Astfel în scopul aprecierii suficienței politicilor interne în domeniul al băncilor, precum și în scopul aprecierii modalității de aplicare a acestora, de către Banca Națională se efectuează controale regulate ale activității băncilor licențiate. Pentru a susține cerințele privind activitățile interne ale băncilor îndreptate spre combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Banca Națională a Moldovei în cazul depistării neconformității impune realizarea obligatorie a măsurilor de remediere sau aplică sancțiuni. Astfel, în perioada anilor 2005-2008 Banca Națională a Moldovei a impus băncilor măsuri de remediere în 5 cazuri și a aplicat sancțiuni în 4 cazuri.

De asemenea după data intrării în vigoare a noii Legi cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor, de către Banca Națională au fost efectuate 7 controale, care inclusiv se referă la suficiența politicilor și aplicării acestora în sensul măsurilor de precauție privind clientela.

Rezultatele controalelor relevă existența unor lacune în politicile băncilor de cunoaștere a clienților care cel mai des se referă la cunoașterea de către bancă a identității beneficiarului efectiv, monitorizarea continuă a tranzacțiilor sau a relațiilor de afaceri, inclusiv proceduri de acumulare a documentelor, datelor sau informațiilor sigure și independente despre sursele mijloacelor bănești utilizate de către clienți în cadrul tranzacțiilor de încasare în conturile clienților. Trebuie menționat faptul că pentru a determina corespunderea operațiunilor efectuate prin conturile clienților cu prevederile statutelor acestora, în unele cazuri băncile utilizează doar informația conținută în dispozițiile de plată, care nu este suficientă pentru a asigura determinarea corespunderii operațiunilor menționate prevederilor statutelor.

De asemenea în unele cazuri au fost constatate neajunsuri a procedurilor de verificare a informației prezentate de către clienți cu privire la scopul și natura relațiilor de afaceri, procedurilor pentru determinarea dacă clientul este sau nu persoană expusă politic; măsurilor de precauție sporită.

Ca urmare a controalelor a fost solicitată înlăturarea de către bănci neajunsurilor depistate, iar Banca Națională va monitoriza în continuare implementarea recomandărilor având în vedere îmbunătățirea sistemului de control intern aferent prevenirii utilizării băncii de elementele ilegale.

Stimată audiență,

La moment legislația în vigoare asigură identificarea principalelor riscuri la care este expus sistemul bancar precum și reglementează setul minim de măsuri care urmează a fi întreprinse de către instituțiile financiare în vederea prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului.

De asemenea a fost realizată delimitarea strictă a responsabilităților în procesul de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului incluzând entitățile raportoare, supraveghetorii, autoritățile judiciare și organul investit cu

atribuții de prevenire și de combatere a spălării banilor. Aceasta asigură în primul rând măsurile operative de identificare a riscurilor, raportarea în termeni legali a operațiunilor suspecte și limitate către organul responsabil de prelucrarea informației respective și întreprinderea, în caz de necesitate, a măsurilor coercitive de către organele abilitate.

Accentul principal, în cadrul reglementării acțiunilor de prevenire și combaterii a spălării banilor și finanțării terorismului, este pus pe clasificarea riscurilor în vederea acoperirii tuturor sectoarelor cu risc sporit și separarea lor de restul operațiunilor care nu necesită o atenție sporită din partea entității raportoare.

Generalizând cele expuse poate fi menționat faptul că până în prezent în RM au fost depuse eforturi semnificative din partea autorităților responsabile pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului în vederea elaborării și implementării bazei legale necesare.

Mulțumesc pentru atenție!